

PEREPIJKA
Mestská a obecná knihovna

CESTA

S radostí v srdci vám všem chceme oznámit, že rozhodnutím ministerstva kultury ČSR, č. j. 6704/90 ze dne 15. 5. 1990 byl oficiálně obnoven Sekulární františkánský řád v České republice. Byla vytvořena prozatímní národní rada, jejímiž členy jsou L. Dřímal, Ing. J. Příbyl, J. Korbela, V. Kosek, K. Krýsllová, V. Čelíkár, I. Polanská, K. Růževrátíl, V. Pták, I. Purová, Ing. J. Tůma, L. Vorlová. V současné době je připravován překlad řehole a Rituálu v češtině a ve slovenštině, aby mohly být zaslány ke schválení do Říma a pak vydány. Konstituce byly přeloženy a budou vydány na podzim.

Rečakce

Milé sestry a milí bratři ve sv. Františkovi,

častáváme od vás do redakce slova povzbuzení a podpory. Jsou pro nás velkou posilou v naší práci a děkujeme vám za ně. Současně však k vám máme prosbu: pište nám o životě ve vešich společenstvích, posílejte nám i své příspěvky k situaci SFR v naší zemi i k dalším aktuálním problémům, které považujete za významné. Velice rádi je otiskneme. Jsme přesvědčeni, že náš časopis by měl být společným cílem nás všech a tak i prostředníkem, abychom se všichni vzájemně lépe poznávali a mohli si pomáhat. Naši redakci opustil ze zdravotních důvodů br. Holoubek. Pokud by někdo z vás měl zájem a čas stát se členem redakce, uvítáme vaši spolupráci.

Od příštího roku bychom chtěli docílit, aby Serafínská cesta vycházela jako měsíčník. Věříme, že se nám postupně podaří zvládnout i technické problémy, aby náš časopis byl lépe upraven a čitelnější. Chtěli bychom však, aby přinášel to, co skutečně od něj očekáváte. Proto vás znovu prosíme: pište nám, co byste chtěli v tomto časopise mít a co považujete za zbytečné.

Za všechno Zapísať Pán Bůh!

Veše redakce

SETKÁNÍ U BRNĚNSKÝCH MINORITŮ

Po dvou menších setkáních v Praze na začátku letošního roku se uskutečnilo celostátní shromáždění sekulárních františkánů v Brně dne 19.5.1990. Bylo mnoho dotazů, kolik se nás tam asi seje, neboť není zatím úplný přehled o společenstvích a jednotlivcích, kteří působí na různých místech našeho státu.

Kromě osobních pozvání a informace v našem časopise jsme spoléhali také na sdělení v katolickém tisku. A výsledek? Do Brna přijelo 102 bratří a sester, z toho 20 ze Slovenska. Nejdelší cestu měla dvojice z Vranova nad Topľou od východních hranic Slovenska.

Jednotlivá větší místa byla zastoupena následovně: Praha 7, Brno 16, Bratislava 4, dále pak Plzeň 4, Liberec 1, Svitavy 1, Golčův Jeníkov 3, Jihlava 1, Třebíč 2, Žďár n.S. 2, Zlín 1, Uničov 2, Olomouc 2, Šternberk 3, Místek 1, Ostrava 4, Trenčín 1, Nitra 1, Pezínok 1, Nová Dubnice 6 atd.

Z tohoto malého přehledu je patrné, že některá naše větší společenství neměla odpovídající účast na tomto setkání. Do značné míry to odpovídá dosavadním zvyklostem, kdy v podmínkách totalitního režimu museli i sekulární františkáni žít ostražitě v izolaci.

Projevila se i jiná izolace, o níž se na brněnském setkání hovořilo: úzké spojení s některým l. řádem naší františkánské rodiny, který dosud zajišťoval jednotlivým společenstvím duchovní asistenci. To sice zůstane i nadále, ale všichni sekulární františkáni by se měli nyní co nejrychleji začlenit do jedné společné "terciářské" rodiny, aby mohli plně rozvíjet svou činnost a přispět tak k oživení našeho náboženského a církevního života.

Naše celostátní jednání se uskutečnilo v brněnském kostele sv. Janů při hostitelské péči minoritů, kteří vřele přivítali nás i představitele františkánské a kapucínské asistence. O 10.hod. společně přistoupili k oltáři při slavení eucharistie.

Hlavní celebrant, provinciál minoritů P.Hyacint Vladislav Skupień v úvodním slově bohoslužby připomenul, že je to velký Boží dar, když se po dlouhých letech duchovního temna za

totalitní vlády mohou nyní svobodně a veřejně sejít i světší františkáni. Jejich pomoc bude nyní velmi vítaná nejen při upevnování morálky a duchovního života v rodinách, ale také ve farnostech a na různých místech naší společnosti.

V homilii hovořil P. Korbert Škrdlík o tom, jak v minulosti církev usměrňovala a podporovala činnost sekulárních františkánů tak, aby se plně uplatnili v daném období. Také dnes je třeba upřesnit pravidla a podmínky tohoto řeholního společenství tak, aby se mohlo plně rozvinout a uplatnit, jak to bylo v minulosti nejen v Brně, ale i jinde.

Po zří sv. se rozptýlila na několik hodin pestrá diskuse, v níž vystoupili s informacemi, připomínkami a zaujetostmi nejen duchovní asistenti jednotlivých prvních řádů, ale především naši bratři a sestry z různých míst obou republik.

Asistent františkánů P. Alois Moc povzbudil členy světského řádu k jejich nové činnosti, která by se měla však vždy soustředit na kvalitu. Často nás svádí snaha po kvantitě v úkolech i v počtu členů řádu, ale vždy bychom měli pamatovat na hloubku duchovního života a na důkladnost řešení jednotlivých problémů, které nás čekají v denním životě. K jednotné informaci může hodně přispět i náš obnovovaný časopis "Serafínská cesta".

Pozdrav od provinciála kapucínů P. Jana Lv. Víchy tlumočil přítomný P. Metoděj Sládek, asistent pro sekulární františkány. Připomenul značný počet svatých a blahoslavených, kteří pocházejí z velké františkánské rodiny a nichž značná část byli světší františkáni. Vyjádřil přesvědčení, že nové konstituce, které čekají na schválení, přispějí jistě velkou měrou ke sjednocení a rozvoji činnosti světských františkánů.

O nezávazném vrcholném zasedání našeho řádu v Itálii hovořil podrobně jeho účastník br. ing. Jirí Tíma z Prahy, který této tematice věnuje samostatný článek. Připomenul také, že náš sekulární řád byl v květnu t.r. právně povolen a tak nic nebrání ve snaze, abychoch se zapojili do mezinárodní činnosti našeho řádu při evangelizaci Evropy.

S bohatou činností bratislavského společenství seznámil přítomně br. Alexandr Huděl. Téměř polovina ze 78 členů tohoto společenství má již profes. Jsou to z velké části mladí lidé, kteří se věnují apoštolátu a charitativní činnosti ve farnostech. Zvláštní pozornost soustředili na opuštěné děti, pomoc rodinám a na sbírky pro

opravu kostelů.

Jak připomenul br. Marek Henkus z Ostravy, je třeba v každém početnějším společenství pamatovat na účelné věkové rozdělení, aby se činnost mohla úspěšně a všestranně rozvíjet. K dosavadním několika desítkám členů přibudou nyní další a tak se počítá s jejich rozdělením do věkových skupin: mládež, mladí manželé a starší členové společenství. Pozornost budou věnovat také soukromým terciářům a ctitelům sv. Františka.

V několika diskusních příspěvcích se hovořilo o úspěšné pomoci sekulárních františkánů při hlídání dětí v bytech nebo u obchodních domů. Takovou pohotovou službu všude oceňují maminky z nevěřících rodin, neboť si mohou rychle a beze strachu o děti zařídit vše potřebné.

V mnohých farnostech je vysoce oceňována naše pomoc při katechezi dětí, v péči o výzdobu kostelů, ale také velmi žádaná pomoc starým a bezmocným lidem v jejich bytech, případně v ústavech. Jedno naše společenství na Slovensku uvažuje o zřízení vlastního charitativního domku.

Na důkladnou duchovní formaci pamatují naše společenství v Olomouci a Šternberku, jak o tom hovořil br. Vít Pelikán. I tam se vyskytnul generační problém, ale úspěšně jej vyřešili. Povzbuje to nejen aktivita všech členů, ale také výsledky jejich činnosti.

Povzbuzující byly také informace br. Václava Ptáka o úspěšné činnosti početného společenství na Plzeňsku. Zvláštní pozornost zde věnují odbornému školení laických sester pro pomoc starým a bezmocným lidem. Dobře se osvědčila také burza prádla, šatstva a jiných věcí pro pomoc sociálně slabým rodinám i jednotlivcům.

Mnoho cenných zkušeností uvedli na brněnském setkání také zástupci našich společenství ze Žiliny, Třavy, Pezinoku, Nové Dubnice, Nitry, Popradu i z dalších míst Slovenska - ale také z různých koutů Čech a Moravy. Mělo by se o nich podrobněji hovořit na stránkách "Serafínské cesty" i ve slovenském měsíčníku "Serafínský svět".

Celostátní setkání sekulárních františkánů v Brně bylo úspěšné. Přineslo radost i povzbuzení, ale také novou iniciativu, jak sjednotit naše řady a všestranně rozšířit činnost našeho řádu.

Luboš Holoubek

Milé sestry a bratia terciári,

som bratr Maximilián z bratstva J. rádu sv. Františka v Bratislave a dovoľte, aby som vám odovzdal od všetkých členov nášho bratstva srdečný pozdrav s priániz veľa milostí a požehnanie od nášho otca sv. Františka.

V svojom príhovore vás chcem v krátkosti informovať o činnosti nášho bratstva.

Naše bratstvo-spoločenstvo- sv. Stanislava k dnešnému dňu má 78 členov, z toho 37 (11 mužov a 26 žien) už zložilo profesiu. Z celkového počtu členov 1/3 tvoria príslušníci zládate vo veku okolo 20 rokov. Záujem o členstvo stále vzrastá a to najmä v radoch mládeže.

Členovia pracujú v 14 krúžkoch, ktorých veduci sa volia v tajných vcibách.

Bratstvo začalo vyvíjať činnosť v dobe totality v r. 1977, kedy brat Stanislav - Jozef Šmid - založil krúžok, ktorý si zvolil meno sv. Františka asisického. Krúžok pracoval ilegálne.

V dobe ilegality sa členovia schádzali v súkromných bytoch a tak je tomu aj dnes, avšak je nádej, že sa budú môcť schádzať v kláštore františkánov, ktorí postupne prebírajú kláštor.

Každý mesiac sa všetci členovia bratstva stretávajú na slávnostnom zhromaždení v kostole františkánov. Po sv. omši hovoríme o svojej práci a vytyčujeme si úlohy na najbližšie obdobie.

Hlavnou činnosťou je apoštolát a charitatívna činnosť :

katechéza - príprava detí a mladých ľudí na sv. prijímanie a biřmovku,

návštevy detí v ústavoch,

podpora misií (balíky so šatstvom),

zbierky na opravy kostolov a podobne.

Počas ilegality naším duchovným asistentom bol P.bernardin anton Šmid, ktorého si obľúbili hlavne mladí členovia. Duchovné povzbudenie počas ilegality nám poskytoval i otec biskup Ján Chryzostom Korec.

V súčasnosti podľa zázpsev P. Fidela, provinciála slovenskej provincie františkánov, zakladáme evidenciu členov J. rádu sv.

Františka, ktorí su roztrásení po dedinách a mestách Slovenska. Takéto zmapovanie členstva v dobe totalitnej moci nebolo možné.

Po zmapovaní sa pripravila voľby vedenia krúžkov, miestnych spoločenstiev, krajských rád a národnej rady.

Františkáni začali vydávať časopis "Serafínsky svet", v ktorom bude rubrika "Zo života členov 3. rádu sv. Františka". Do tejto rubriky budeme pravidelne prispievať.

V budúcnosti chceme svoju činnosť rozšíriť i o nábožensko - výchovnú osvetu.

Milé sestry a bratia, spoločnú úlohu, ktorá má všetkých várne zaujímať, má voľby, príprava volieb. Tešíme sa zo slobody, ktorú už niekoľko mesiacov prežívame. Sme presvedčení, že sloboda, ktorá je ovocím "nežnej revolúcie" nie je len výsledkom usilie ľudí, ale je to dar Boží. Boh vypočuje modlitby, počul k Nemu hlas mnohých utrpení a nevinných obetí.

Dar zaväzuje ! Žiada vážnosť. Ako sa osvedčíme Pánu ? V dňoch, ktoré nás delia od volieb, vynaložme v etke usilie na získavanie voličov - našich bližných - , aby odpovedali svoj hlas víťazstvu dobra, víťazstvu politických síl, ktoré zabezpečia rozvoj našich národov na princípoch kresťanských tradícií.

Ďakujem za pozornosť!

Pokoj a peheňanie Vám od Pána !

(Predneseno na setkání v Brne u mimoratů 19.5.1990)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Milé sestry, milí bratři !

V Ostravě dnes pracuje asi 40 - 50 bratři a sestry. Přesný počet není možné uvést, protože někteří bratři a sestry odcházejí a jiní zase přicházejí a hlásí se k přijetí do řádu.

Počítáme, že do konce roku se situace celkově vyjasní a pak bychom chtěli společenství rozdělit do tří skupin a začít zároveň s přípravou kandidátů. První skupinu by tvořili mladí sekuláři, druhou manželské dvojice a třetí skupinu by tvořili sekuláři dříve narození. Mimo to máme svývorné terciáře. Protože nám počali chodit do společenství stitelé sv. Františka, chceme v budoucnosti udělat čtvrtou skupinu.

V minulosti, se nám osvědčilo pracovat v malých skupinách (do 15 lidí) a v tom bychom chtěli pokračovat. Setkáváme se ve všední den ve společenské místnosti. Mimo to se scházíme každou první

sobotu v měsíci v kostele sv. Václava , kde se zúčastňujeme společných bohoslužeb a přednášek , které má k. Jiri Šenkeřík ze Slezské Ostravy. Takže se vlastně scházíme každých 14 dnů - jednou v kostele a podruhé ve společenské místnosti, kde se dáváme k dispozici formování.

A zde se nám vyskytl určitý problém - zjišťujeme, že u některých sekulářů je to náročně vzhledem k dalším okolům, které mají. Já se domnívám, že chodit společně jednou měsíčně na naši svatou a na přednášky je velmi málo.

Jinak hlavní důraz klademe na řízení svaté , a to nejen na jeho znění, ale hlavně na jeho použití ve všedním životě a to v duchu Evangelia, v duchu sv. Františka.

Ale ještě větší důraz chceme dávat na modlitbu. Modlitební společenství, která existují, chceme ještě více zkvalitnit a na tom stavět vše ostatní.

To by bylo asi tak v krátkosti to nejpodstatnější, o čem bych chtěl informovat terciářskou veřejnost.

Josef Korbela*

(Předneseno na setkání SFM v Brně 19.5.1990)

SETKÁNÍ E U F R A V DUBNU 1990 V PADOVĚ

"Ať se mezi sebou mají (bratři) rádi, jak proví Pán: "To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. A lásku, kterou jsou povinni jeden druhému, ať" dokazují ze svých skutků", jak říká apoštol: "Nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, skutečně". (nepotvrzení tehle, řl. 11).

Abychom mohli někoho milovat, musíme ho poznat, proto k naplnění Františkových slov a tím i evangelia se rozhodli jít asi před 10 lety bratři a sestry z národních společenství západoevropských zemí vytvořit organizaci, která by umiňovala co nejlepší vzájemné poznávání členů SFR v Evropě. Organizace byla nazvána European Fraternitv- EUFA, t.j. Evropské společenství. EUFA organizuje každoročně společnou diskusi na rok předem stanovené aktuální téma, pořádá společné dovolené a různými způsoby se snaží přispívat ke vzájemnému sblížení členů SFR na našem kontinentě. V letošním roce byli přizváni i zástupci Československa.

Hlavním tématem letošního setkání bylo: "naše aktivní přítomnost v církvi a ve světě podle nových konstitucí SFR jako světlo nové evangelizace Evropy". Nejdůležitější myšlenky, které byly k tomuto tématu zástupci jednotlivých zemí předneseny, lze shrnout asi takto: 1) v současné době se hovoří o post- křesťanském období v Evropě. I když neměly považovat toto konstatování za správné, je přesto jasný indikátorem nezbytnosti re- evangelizace Evropy. Konzumní styl života, přílišná liberalizace a totalitní ateistická ideologie a režimy způsobily zeslábnutí křesťanství. Za této situace je zvláště důležité uvádět do života SFR františkánské charisma. nástrojem k tomu jsou nové konstituce.

2) Každý člen SFR by měl mít k dispozici nové konstituce v současné znění, které bylo schváleno generální kapitulou SFR, i když není vyloučeno, že v nich papežské kurie udělá ještě některé drobné změny. Na rozdíl od dřívějších konstitucí neobsahují tyto nové konstituce přesné předpisy pro denní život, ale jsou normou života sezulárních františkánů. Není ovšem možné ponechat jejich výklad každému jednotlivci zvlášť, ale je nutné, aby k nim národní kapitula udělala komentář, závazný pro danou zemi.

3) Podstatná je nutnost se nejprve naučit žít ve společenství a ne izolovaně, jak tomu mnohdy dříve bylo. měli bychom si vzájemně

pomáhat a poznávat se, a to nejen ve vlastním společenství, ale i v národním a poznávat také, jak různé národy žijí podle nových Konstitucí. Např. jaké jsou možnosti pro angažovanost v ekologii, t.j. jak spojit moderní nutnost a tradiční františkánský způsob života. V Konstitucích se objevuje rozsáhlé pojednání o povolání a je možné v nich nalézt odpověď na otázku, jak dosáhnout spojení moderního a tradičního způsobu života. Srovnáme si místní společenství rusí upravit specifické aplikace Konstitucí na své konkrétní podmínky. Zde je mimořádně důležitá úloha duchovních asistentů a jejich vedení provinciálními a generálními asistenty. ve všech evropských zemích zatím existuje celá škála klasickými terciérii počínaje a moderními post-Vatikánskými sekulární konče. Klasikové odkrývají společenství, bratrské vztahy a pod. a mají salon k devotnosti, což odporuje požadavkům dnešní doby. Naproti tomu v afrických a asijských zemích jsou laici schopní si dělat všechno sami, bez kněží. Pro asistenci využívají někde františkánské řeholní sestry (např. Burgina-Fasso). Klavní, co mají k dispozici, jsou právě Konstituce, které používají jako učebnici františkánské spirituality a způsobu života.

4) Významná je společná modlitba v rodině, ale i ve farnosti. Lnes existují farnosti, např. v SRN, kde chodí do kostela pouze 15% katolíků a děti nejsou pokřtěny. V našich moderních společenstvích je nutné prakticky vytvářet vzájemné vztahy, diskutovat o osobních a obecných problémech a společně se modlit - např. aby nedocházelo k interrupcím, proti totalitě apod. Měli bychom takovéto shromáždění organizovat i nad rámec vlastních společenství, např. veřejně v kostele, za účelem společné modlitby a svobodné diskuse, na které bychom měli zvát lidi a hovořit s nimi o jejich problémech - nejen pro mladé, ale i pro starší lidi. Postupně bychom měli formovat takové skupiny a nebat se, že chrožíme svou vlastní vírou. Např. v NDR lidé vyprávěli, že poprvé v životě viděli společně se modlit kněze a řeholníky. V SRN je v současné době cca 1,5 mil. Turků, Španělů, Portugalců aj., kteří si udržují vlastní kulturu a vytváří si i vlastní společenství, která jsou fakticky izolována. Víme, že v r. 1992 má dojít ke sjednocení Evropy - zatím pouze země EHS, ale výhledově je počítáno i se zapojením Československa. Protože i u nás se vyskytují různé etnické skupiny, které někdy žijí v izolaci, musíme si i my

společně s ostatními evropskými společenstvími SFŘ položit otázku: jak máme o těchto cizincích slyšet a jak s nimi máme mluvit? Jsou to přece lidé jako my. Měli bychom se snažit je poznávat a učit se od nich, třeba i od muslimů, jak oni slyšeli o Bohu.

5) Musíme vnést do našich společenství více života vůbec a života inspirovaného Bohem zvláště. Musíme sraňovat ke spolupráci všech františkánských rodin. Např. v USA již vytvářejí spolupráci celé františkánské rodiny, tj. I, II. a III. řádu, včetně všech institutů a kongregací. Velké nesnáze vzniká při zapojování mladých lidí do života společenství, protože zachování rytmu života společenství je pro mladé lidi s rodinami a dětmi prakticky nemožné. Proto se mladí lidé neradi zapojují do SFŘ. Mládež je unavena životem, který víří kolem sebe, nemá zájem o nějaké teorie, vylučuje konkrétní svědectví.

Je snadné najít po II. Vatikánském koncilu správnou cestu, protože hodně bratří a sester jsou již staří lidé, takže to znamená dělat revoluci se starou krví. Např. v Belgii se zastává ekologická strana zelených všeho, kromě člověka. Až ry potřebujeme ochranu člověka od jeho početí až do svého konce. V západních demokraciích, kde je úplná odluka církve od státu, nemají biskupové a církevní hierarchie právo radit lidem, které osobnosti nebo strany mají volit. V zemích, které se vymaňují z 50 let trvající nacistické a komunistické totality, je situace trochu jiná, protože lidé nemají ještě potřebné politické zkušenosti. K tomu, abychom se naučili opravdu praktikovat politický pluralismus je třeba, abychom se naučili následovat sv. Františka.

6) Na závěr této části bylo zdůrazněno, že právě Generální Konstituce pomohou SFŘ v celé Evropě uvést františkánskou spiritualitu do praxe, naučit se žít ve sjednoceném společenství a učit se od druhých. V různých zemích jsou různé problémy a zkušenosti, např. existují různé cesty k demokracii, problémy se staršími kněžími, kteří nejsou ochotni se přizpůsobit požadavkům II. Vatikánského koncilu aj. Je nutné, abychom se vzájemně co nejlépe poznali. Papež Jan Pavel II svolává biskupský synod od Atlantiku po Ural. Jestli jako evropské SFŘ nezrychlíme tempo, budeme žít oproti celkovému dění v církvi a ve světě zpoždění a to historie nepovoluje.

V další části byly předneseny informace o situaci v některých evropských zemích. Stručně z těchto informací:

Mačarsko - Církev byla po 40 roků zatlačena do illegality. Členové SFA (terciární) jsou většinou starší lidé, ale v současné době se snaží se znovu seskupit. Bylo založeno první společenství podle nové řehole. Komunitu zatím tvoří pouze novicové, vedení duchovním asistentem. V listopadu budou mít profes. Společenství naráží na problémy, protože před sebou nemá žádný vzor. Hledají proto inspiraci v zahraničí, studují římsko, obracejí se ke Duchu sv., organizují společné večeře, výlety, účast na nedělních bohoslužbách, snaží se vzájemně si pomáhat, každý měsíc se zúčastňují společně i s dětmi na mši sv., vytváří skupiny 4-5 lidí k diskusi o problémech a plánech. Společenství tvoří lidé od 23 do 47 let a schází se několikrát týdně. Mají zájem o navázání přírodních kontaktů se členy SFA u nás, zejména z mačarské menšiny. Naopak nabízejí zprostředkování kontaktu našeho SFA s příslušníky slovenské menšiny v Mačarsku.

Polsko - Církev nebyla v Polsku nikdy pronásledována. Společenství se scházejí jednou měsíčně, ale zatím mezi nimi neexistují kontakty. Mají několik národních společenství, zatím obedienciálně závislých, v současné době usilují o vytvoření interobedienciálního SFA. V říjnu 1989 se konala celopolská kapitula. Organizují se sbírky knih pro cca 1 milion Poláků, kteří žijí v SSSR, chtějí pozvat jejich děti k návštěvě Polska. Zatím nemají zjištěn počet členů SFA v Polsku.

Jugoslávie - V této zemi existují dost výrazné národnostní rozdíly. Proto tam existují dvě vzájemně nezávislé národní společenství - Slovinské a Chorvatské. Vystupují samostatně i na mezinárodní úrovni. V Chorvatsku je 8 provincií SFA, věnují se především pastorační činnosti.

Estonsko - Rumunští zástupci se nemohli jednání zúčastnit z důvodů vízových problémů, poslali proto pouze písemnou zprávu. 40 let útlaku a naprosté izolace způsobilo, že z mnoha kdysi kvetoucích společenství III. řádu nezbylo téměř nic. Nyní však mladý kněžím opět začíná františkánský duch ožívat.

Holandsko - V zemi existuje asi 2 000 členů SFA, z toho je jen 1300 zapojeno v komunitách. Proto se nyní národní společenství chce zaměřovat na bratry a sestry, žijící v oblastech, kde zatím žádná společenství neexistují. Společenství se scházejí jednou měsíčně, slaví společně eucharistii, pak následují společně nebo individuální meditace, jednorázově rovněž organizují společné exercicie. Ve společenstvích kladou důraz na rozvíjení ducha solidarity, který se projevuje péčí

e zájem členů jeden o druhého. Rodinná atmosféra a upřímnost umožňuje často velmi obřítné diskuse, stejně jako nejhrůznější druhy společné činnosti. SFR vytvořil v Holandsku společně s františkánskými kongregacemi kooperaci, jejímž cílem je sjednotit františkánskou spiritualitu nejen uvnitř františkánské rodiny, ale i ji rozšířovat do okolního světa. Tato spolupráce byla institucionalizována a byl vytvořen koordinační výbor, který má sídlo v Utrechtu (Franciscanese Samenwerking).

Nyní hledají, jak realizovat nové myšlení. Jednou z cest je nový projekt, nazvaný "Ctíme naši matku zemi". Cílem je být spravedlivý vůči Sestře a Matce zemi v modlitbách, diskusích, činech, myšlení, zaměstnání apod., všechno ke slávě Boží. Takovými způsoby se snaží nalézt zdroj společného života podle současného františkánského způsobu.

Itálie - V zemi je několik národních společenství, protože dosud nepřekonali obedienciální závislost a navíc existují některé místní rozdíly. Existuje velmi mnoho živých společenství, která se většinou snaží realizovat moderní způsob františkánského života, vyvíjí značné aktivity v různých oblastech - kulturní, společenské, charitativní atd. Na větší akce se národní společenství spojují - v současné době nechali vytisknout 100 000 biblí pro Rusko. Protože akce měla úspěch, nyní jí chtějí opakovat s dvojnásobným počtem výtisků. Přípravují také pro Rusko překlad životopisu sv. Františka a knihu o františkánské spiritualitě. Uvažují rovněž o vydání 500 000 kusů koránu pro islámské země.

- x - x - x - x - x -

Na závěr setkání byl přijat společný návrh italské a československé delegace:

- 1) Zorganizovat vzájemnou výměnu publikací a časopisů
- 2) Zorganizovat výměnu živých zkušeností, nejlépe pozváním na národní kongresy a kapituly, ale i do rodin a jednotlivých společenství
- 3) Vytvořit v Československu evropské informální centrum SFR.

Jako hlavní téma příštího setkání EUPRA, které bude příští rok ve Slovinsku, byl přijat československý návrh: "Františkánská spiritualita jako prostředek ke sjednocení Evropy."

Protože se jedná o náš návrh, prosíme vás všechny, abyste se nad tímto tématem zamysleli a poslali nám do redakce vaše návrhy, ze kterých by národní rada (i když zatím jen prozatímní), mohla zpracovat základní teze, které zašle organizátorům do Slovinska.

Bylo by dobře, kdybychoz ve smyslu uvedeného bodu 3) závěrů zvali k nám členy SFA z evropských zemí a naopak navštěvovali je. Pokud by někdo z vás měl zájem pozvat k sobě nebo do vašeho společenství někoho ze sekulárních františkánů z Evropy (mimo Anglie, Irska a Skandinávie), obraťte se, prosím, na nás do redakce. Zašleme vám kontaktní adresu příslušné země.

Jiří Tůma

XX

Žádáme všechna společenství, aby oznámila počet svých členů , pokud se tak dosud nestalo, na adresy :

Čechy: Terezie Furová, Na pískovně 649, 460 14 Liberec

Morava: Ludvík Dřmal, Zašovská 174, 757 01 Valešské Mezíříčí

Slovensko: Iča Polanská, P.O. Hviezdoslava 9/61 , 018 01 Nová
Dubnica

Současně žádáme všechny členy SFA a bývalé terciáře, pokud nejsou evidováni v některém společenství, aby se rovněž přihlásili na uvedené adresy. Prosíme, abyste tuto informaci sdělili i těm, kteří nejsou odběrateli našeho časopisu.

O tom, jak svatý František štědře dopřává jeho bratřím humoru i v dnešní době.

Pokračovalo soudní přelíčení s bratry Jirím a Michalem. V odstupu dob je nutno konstatovat, že to byl čas polehnutí, včty na chodbě soudní budovy spolu hovořili představení františkánů a dominikánů jako za dob svatého Františka. Nebylo třeba nic sarkávat, včty oni (StB) všechno věděli, nebo si to alespoň mysleli.

K pobavení soudců, o kterých se mimochodem vůbec nedalo tvrdit, že nejsou nakloněni obžalovaným, k pobavení obžalovaných i jejich spřízněných duší byl předvolán pražský bratr Jiří. Soudce mu telefonoval den předtím a naléhavě jej ládal, aby se dostavil k soudnímu přelíčení. Po předvolání odpovídal na kladné otázky. Jako všichni svědci byl nejdřív dotázan, zda chce uhradit nádu a cestovné. Nechal si vystavit blanket do účtárny a pak soudce přednesl poslední z obližetných otázek:

"Chcete odpovídat na dotazy soudce?" Odpověď byla strohá, ale jasná: "Ne." Soudce chvíli koukal na moc chvilu a pak se zeptal: "A prosím Vás, proč jste sem přijel?" Jiří se stejným klidem s jakým divadlo začal, také dokončil: "Pane soudce, všera večer jste mi telefonoval a přel jste si, abych přijel. Tak jsem taď. O mé výpovědi nebyla žádná řeč."

Na shledanou

Dopis čtyř Generálních ministrů frančíské rodiny v příležitosti
700. výročí buly Mikuláše IV.

Fokzetování

Rím, 16. srpna 1989

POVOLÁNÍ a POSLÁNÍ FRANČÍŠKÁNSKÝCH LAIKŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

III. POVOLÁNÍ K SVATOSTI A K POSLÁNÍ VE SVĚTĚ

28. Plné členství v církvi zahrnuje především povolání ke svatosti a k úřadu na poslání Ježíše Krista, kterého vyslal do světa Otec. Kardinál Hauer a br. John Vaughn vyjádřili podporu zkušenosti těchto lidí takto: "některé z velkých postav křesťanského života byly inspirací nejen pro skupiny řeholníků, ale i pro skupiny laiků a to nikoliv snahou učinit z nich podřeholníky, nýbrž nabídnout jim prožití Boha stejně hluboký, jako je zkušenost dostupná kněžím a řeholníkům tak, aby podávali svědectví uprostřed světa a právě jako laici." (Dopis asistentům, 1988, 1., str.8).

1. - Povolání v sekulárním životě

29. Univerzální povolání k svatosti a poslání v církvi nabývá v laikích zcela specifický význam, který Christifideles laici ve shodě s konstitucí Lumen gentium označuje jako charakter sekulární. Jif Pavel VI. nastínil tuto dimenzi, když přisoudil církvi autentický sekulární rozměr, který je vlastně její vnitřní povaze a poslání, je hluboce zakořeněn v tajemství Věčeného Slova a uskutečňuje se různými způsoby prostřednictvím jejích členů.

Snod pocítil potřebu hlubšího rozboru tohoto tématu a pojali naň bratry a sestry v plnosti jejich lidství jako naplnovatele Božího díla v Kristu: jako povolání vykonávat vůli Otce, aby Jeho království lásky a spravedlnosti zavládlo v nich i ve společnosti, jsou povolání ke svatosti schopné měnit svět.

30. Christifideles laici vypouští teologické diskuse, které Snod předcházely a nebo je provázely, ponechává téma a dálež úvahám a obrací se na několik praktických pokynů pro každodenní život:

1) V duchu II. vatikánského koncilu vyzývá laiky, aby se považovali za Bohem povolanými působiti v jejich sekulárním stavu. Toto specifické místo působení je definováno dynamicky jako běžný denní život ve světě (život, jehož obsahem je práce, vztahy mezi přáteli,

mezi členy společnosti, vztahy profesní atd.) pokud je určen dojit svého plného smyslu v Ježíši Kristu.

2) Christifideles laici věnuje pozornost teologickým základům sekularity v duchu poučky 4 přijaté synodními otcí. Sekulární povaha laiků není tedy definována jen v sociologickém smyslu, ale především ve smyslu teologickém. Termín "sekulární" je nutno chápat ve světle činu Boha Stvořitele a Spasitele, který stvořil svět mužů a žen, tak, aby se mohli podílet na jeho tvůrčím díle, které je svobodně tvůrčí, bez vlivu hříchu, aby mohli posvětit sebe sama v manželství nebo v celibátu, v rodině nebo profesi, či v různých společenských činnostech.

31. Toto je velmi důležitá pasáž. Vyzývá nás k tomu, abychom pohlíželi na svět nikoliv jako na nepřítele, ale abychom přistupovali k veškerému stvoření s láskou v Kristu, ve Vtěleném Slově a abychom pěstovali všechny lidské hodnoty s pomocí Jeho milosti.

Rozvoj společenského a kulturního pokroku má svůj vlastní hluboký rozměr ve spolupráci s Božským úmyslem přivést všechny věci pod Kristovo vedení. Citovaný biblický text nás pak povzbuzuje, abychom nesli kříž, našeho nerozlučného společníka v prožitku zemské skutečnosti, která je poznamenána našimi hříchy. Zároveň nás povzbuzuje v naději v posvěcující přeměnu pozemských skutečností prostřednictvím naší skromné spolupráce na Velikonočním tajemství Kristově ve světě. Tak dochází laici svého naplnění jako občané i jako křesťané.

32. Pro sekulární františkánský řád je skutečnou milostí získat větší jasno v sekulárním rozměru - tedy v dimenzi, která je jím vlastní. Ve františkánské rodině, kde se sbíhají nejrozličnější prožitky a zkušenosti v totéž základním charismatu, vyžaduje obecné blaho, aby každý člen této rodiny získal jasné povědomí o specifických vlastnostech svého povolání.

2.- Povolání ke svatosti

33. Laici žijí tajemstvím svého povolání ke svatosti v sekulární skutečnosti. Svatost je největším svědectvím důstojnosti udělené Kristovu učedníku. Povolání ke svatosti tkví avšak kořeny ve křtu. Život v Duchu rozněcuje každého, kdo byl pokřtěn, a vyžaduje po každém, aby následoval a napodoboval Ježíše Krista.

Přemýšlíme-li o původu kajícího hnutí, my, františkáni, pocítujeme zvláštní radost nad slovy této výzvy volající po zdokonalení lásky, slova obracející se na všechny - na sekulární řád i řehole,

na laiky i duchovenstvo. Tento závazek není jen pouhá morální exhorta, ale nevyvrátitelný požadavek, vyplývající z tajemství víry a církve.

Jako řád kající mají sekulární františkáni žehnat Pánu za potvrzení, které se dostalo širokému záběru jejich spirituality rozhodnutím Synodu a již před rozhodnutím Koncilu. Měli by se navíc zavázat, že odpoví na tento hlas církve upřímkou obnovou na úrovni osobní i na úrovni společenství.

24. Několik pokynů

Řehole stvrzené Mikulášem IV obsahovala velmi přísné normy týkající se šetu, zbožnosti, půstu a jiných projevů pokání. Přísnost těchto norem částečně zmírnila Řehole potvrzená Lvem XIII. Řehole schválená Pavlem VI neobsahuje podrobné pokyny a připouští větší míru volnosti. V žádném případě to však neznamena oslabení evangelijního závazku.

Nová Řehole klade náročnější požadavky na vnitřní růst bratří a sester a bratrských společenství. Cílem je usilí všech žít evangelium - v duchu vnitřní obnovy - každý den, ve všech okolnostech každodenního života podle jejich skutečného povolání a jejich zvláštních darů.

Nechť jsou všichni bratři a sestry vedeni velkými zásadami Řehole. Nechť modlitba a kontemplace jsou duší každé jejich činnosti. Nechť v duchu blahoslaventví usilují o to, aby jejich srdce byla očištěna od jakýchkoliv sklonů a tužeb vlastnických a mocenských, aby v mírném a pokorném duchu přijali všechny lidi jako dar Pána a obraz Kristův (Řehole 1978, čl. 9, 11, 13).

To, o čem se řehole a nový Rituál zmiňují v odkazech na účast na přijímání svátostí, na liturgickou modlitbu a na vztah mezi profesí v sekulárním řádu a křtem, by nemělo zůstat jen pouhým ideálem blahoslaventví, nýbrž by se mělo stát každodenní praxí. Řeholní a sekulární františkáni mohou být velkým přínosem a službou církvi, budou-li slavit společně eucharistii a setkávat se ke společným modlitbám na své cestě stále duchovní obnovy.

3.- Povolání k poslání

35. Kontemplují-li Krista, jeho pomazání Duchem a jeho misi, uvědomují si křesťané své povolání sdílet Kristovo poslání a podílet se na Jeho životě. Poslání církve vyplývá z její samé podstaty. Spole-

ženství a poslání jsou navzájem hluboce spjaty, navzájem se podmiňují, jedno předpokládá druhé, přičemž společenství představuje jak pramen, tak i plod poslání. Společenství dává vznik poznání o poslání a poslání je splňováno ve společenství.

Nejpovzbudivějším úkolem, jak bylo na Synodu připomenuto, je poznat různé charismata a služby uvnitř církve, sjednotit všechny věřící v lásce tak, aby každý mohl spolupracovat na společném díle podle darů, které získal, aby se všichni podíleli na kněžském, pro-rockém a královském poslání Kristově.

35. Pociťujeme nutnost zdůraznit v postsynodní exhortě některé body, zvláště ty, které se týkají poslání laiků:

a) Re - evangelizace

Synod v první řadě potvrzuje zásady exhorty Evangelii mundiardi, týkající se vlastního pole působnosti laiků v evangelizaci. Je to oblast, kterou tvoří rozsáhlý a složitý svět politiky, společnosti... kultury a jiných skutečností, jako jsou lidská láska, rodina... profesní činnost a utrpení.

Jak v přípravné fázi, tak v průběhu Synodu, popasla vystoupení laiků neustálé změny probíhající ve světě práce a kultury i v oblasti sociální komunikace. V tomto měnícím se kontextu pociťují laici potřebu nového osvětlení a zvýšení energie, aby byli schopni plnit své skutečné poslání ve všech těchto sférách.

Zroveň roste vědomí, že laiciát má uvnitř církve nezadatelnou odpovědnost jako takový. Laiciát musí magisteriu nabídnout kladnou zkušenost nových kulturních a společenských hodnot a přispívat k objasňování závažných současných problémů.

Je třeba litovat, že jen málo laiků je k této spolupráci a dialogu připraveno. Svědectví o tom podala Synodu Terese de Choi: "Obecná pasivita a lhostejnost laiků zůstávají pro místní církve trvalým problémem". (La consultatione mondiale a Rocca di Papa, in *Le voce dei Laici al Sinodo*, str.51).

Nemyslíme si, že toto zjištění platí o celém sekulárním řádu. Odhlédneme-li však od výjimek, zůstává příprava laických františkánů skutečně závažnou otázkou dneška. Jak často jsou naši bratři a sestry připraveni dostatečně na své poslání tak, jak by měli, alespoň v některých oblastech spadajících do jejich pole působnosti? Měli by lépe využívat svého kulturního a duchovního dědictví ke skutečně tvořivé práci a k plodné službě v prostředí, ve kterém žijí, měli by čerpat z pramenů a zdrojů františkánské školy, jejíž zásady byly interpretovány v novém světle v hlavních jazykových oblastech

našimi Instituty akademického a vědeckého výzkumu.

b) Nová spolupráce s duchovními

Druhý bod se týká spolupráce laiků s duchovními při budování církevního společenství. Někteří otcové poukázali na skutečnost, že tato spolupráce nepřesahuje rámec liturgických obřadů. Jiní v této souvislosti citovali slova post- synodního dokumentu o tom, že mezi účinným zapojením laiciátu v liturgickém životě a hlásáním Božího slova a pastorační činností je přirozený přechod.

Církev pocituje naléhavou potřebu obohacovat svůj život všemi typy služby a úřadu, které mají své kořeny ve křtu a na nichž se ve zvýšené míře podílejí všichni, muži a ženy bez rozdílu, při budování církevního společenství.

Exhorta se pečlivě vyhýbá doktrinárním nejasnostem a střetům tím, že objasňuje zásadní rozdíl mezi službou a úřadem, které vyplývají ze svatosti duchovního stavu a službou, která vyplývá ze křtu. Exhorta zdůrazňuje naléhavou potřebu jednoty a společenství.

Mnozí sekulární františkáni jsou voláni do služby svými duchovními. Jsou přesvědčeni o důležitosti této výzvy. Je však třeba připomenout, že výkon zcela určitých služeb nemá zastíňovat nýbrž nopak potvrzovat jejich sekulární stav a františkánské povolání.

c) Účast bratrského společenství v apoštolátu

Řehole SFR obsahuje velmi jasnou a stručnou formulaci podstaty účasti v poslání církve: "Stali se živými údy církve tím, že byli pokřtěni a vzkříšeni s Kristem ve křtu, jsou spojeni s církví těsným poutem profese. A proto nechť vystupují jako svědkové a nástroje poslání církve mezi všemi lidmi a hlásají Krista životem i slovem." (Řehole 11. 5).

Články 13- 19 Řehole zvou k účasti na širokém spektru iniciativ. Z těchto článků vyplývá, že někteří bratři - např. nemocní nebo bratři oddělení kontemplaci - mohou zaujímat privilegované postavení v církvi a přitom žít v ústraní, ale pro úzkostlivé intimní SFR, který stojí stranou naléhavých úkolů církve a společnosti není zde místo.

Některá bratrská společenství nezaží z nejrůznějších příčin možnost vyvíjet svou apoštolskou nebo společenskou iniciativu. Krozě toho poslání laiků je takové, že mnozí bratři a sestry musí sdílet své závazky s nečleny a někdy i s nevěřícími.

I v takových případech si má bratrské společenství snažit uchovat smysl pro účast svých členů v apoštolátu tím, že se budou navzájem

informovat a spolupracovat alespoň prostřednictvím modlitby, rady a bratrské lásky. Vědomí identity s církví "Ecclesio mater" existuje tedy, jestliže se všichni účastní šíření svatého života, který přijali.

d) Společné závazky františkánské rodiny

O tom, které iniciativy budou bratrské společenství vyvíjet na té či oné úrovni mají rozhodovat duchovní a příslušné rady. Nepokládáme zde proto za vhodné formulovat konkrétní návrhy. Nicméně pocítujeme nutnost vyzvat všechny řeholníky i sekulární bratry k hojně účasti na plnění závazků, které se týkají celé františkánské rodiny.

My, františkáni, musíme především:

Uvědomovat si svou zvláštní povinnost re-evangelizace, které se co do stylu bude lišit v různých světadílech, povinnost přispět svým dílem k ekumenickému hnutí a pracovat pro věc míru, která vyžaduje stálou podporu věci spravedlnosti a svobody všech lidí.

Nežádáme, aby laikové spolupracovali na díle řeholníků, ale aby všichni spolupracovali na svém společném závazku, přičemž každý zůstává věrný svému povolání, jak na úrovni osobní, tak na úrovni bratrského společenství. Tyto oblasti vyžadují od nás všech širší pohled na církev. Vyžadují naši plnou ochotu spolupracovat " se všemi lidmi dobré vůle" - tak, jak to doporučuje Řehole SFŘ.

V posledních letech se v těchto směrech rozvinuly některé zajímavé iniciativy a doufáme, že jsou předzvěstí ještě plnějších závazků. Ať je celá františkánská rodina hlasem těch, kteří hlas sami nemají, hlasem, který se dává slyšet, místem, na kterém se setkávají všichni k dialogu, místem, kde jsou všichni přijati jako bratři a sestry.

/pokračování příště/

ODCHÁZÍŠ DO HOR A MODLÍŠ SE SÁM

Patrick J. Twohy, TJ

Několik myšlenek kaplana, který působí mezi indiánským obyvatelstvem .
Předneseno na týdenním setkání společenství SFŘ, Seattle, USA, 1966.

Modlíš- li se sám , pod širým nebem, vše, co se odehrává v tobě a kolem tebe , je nesmírně důležité. Všiměj si pozorně všeho nač myslíš, co cítíš, co vidíš, co slyšíš, čeho se dotýkáš - všiměj si všeho, co vnímáš zrakem, sluchem, čichem a hmatem.

Uvědomuj si sebe sama a své okolí. Vnímej vše - všechny tvé vjemy a počitky jsou jako oblaka plynoucí čistou oblohou. Přicházejí a odcházejí. Modlí se tak, aby každá tvá myšlenka, každý tvůj pocit, každé tvé vnitřní hnutí byly zcela spontánní. A nakonec se vše , co se odehrálo vzdaluje volně jako list odnášený v slunečním jasů říčních proudem.

Uvolni se a buď sám sebou. Chce- li se ti tančit nebo zpívat, pak tanči a zpívej. Chce- li se ti hovořit sám se sebou nebo hovořit k svatosti, která je přítomna v tobě i ve všech věcech, promlouvej tedy. Uvolni se a odpočívej. A při odpočinku pozoruj oblohu nad sebou a stromy kolem sebe. Vnímej vítr a slunce. Naslouchej zvukům anebo tichu, které tě obklopují.

Věz, že nejsi sám. Obklopuje tě život, který tě miluje, obklopují tě věci tohoto života a všechny vzdávají chválu Stvořiteli tím, že jsou plně sami sebou. Každý strom, každá květina, každý brouk jsou bytosti, které si uvědomují svou jsoucnost - sebe sama i všechno kolem. Nejsi tedy sám. Uspočívej a obsahem tvé mysli budiž klid a pokoj, uvolni tělo. Tvůj domov je zde, zde přebýváš. Hesnať se ani na okamžik být někým jiným nebo být někde jinde. Buď jen zde a nyní!

Chce- li se ti přemýšlet, pak přemýšlej usilovně, přemýšlej při chůzi se skloněnou hlavou. A jestliže tě přemýšlení unavilo, pak tohoto úsilí zanech. Bolíhá- li na tebe starost, pak nechť tvá starost, jakkoliv intenzivní, trvá chvíli - je to starost, která vráští tvé čelo, svírá tvůj žaludek, i tvá ramena a tvůj hrudník jsou sevřeny, tvé tělo pociťuje únavu, je těžké, cítíš neklid. Lech své starosti odplynout.

A na chvíli vnímej vše jen svým sluchem. Naslouchej tak, jako bys neměl oči. Chceš- li, zakryj si je na okamžik. Co slyšíš? Co vnímáš na místě, kde právě jsi?

A na chvíli vnímej jen svým zrakem, jakoby ti sluch chyběl. Co vidíš? Co vnímáš na místě, kde právě jsi?

A na chvíli vnímej jen svým hmatem. Vnímej tak, jako bys neměl ani zrak, ani sluch. Jaký tvar a povrch vnímáš? Co vnímáš ze svého okolí nejvíce?

A na okamžik, chceš- li, uzavři svou mysl a své srdce. Opakuji si pro sebe pomalu jediné slůvko, třeba slovo "Ježíš". Anebo se modli pomalu modlitbu, kterou znáš. Anebo čti na chvíli knihu a snaž se, aby slova, která čteš, zůstala v tobě, uvnitř tebe. Jsi přesto všechno obklopen životem - je to kniha, která tě obklopuje na každém kroku. Musíš se jen naučit číst.

Postav se, rozpřeš paže a stůj proti slunci. Modli se za to, aby ty sám a tvůj lid jste byli silní.

Modli se na břehu potoka nebo řeky za čistotu duše i těla, za pokojnou a jasnou mysl tak, aby síla, kterou vyprošuješ, mohla proudit skrze tebe ku pomoci tvé rodině, tvému lidu, všem lidem, kteří jí potřebují.

Dotkni se nohou lehce země. Země ti může sdělit nové poselství, může ti pomoci. Pohled na vše a dotýkej se všeho, co na ni roste a uvažuj o zázraku života, o tom, jak se pohybuje v kruhu - od smrti ke zrození.

Vnímej oblohu nad sebou. Co ti obloha říká? A co ti říkají tví společníci - stromy? Co k tobě cítí a co ty cítíš k nim?

Vnímej vše kolem co žije a co s tebou sdílí život- zvířata malá i velká, ptáky. Co chtějí s tebou sdílet? Jaká tajemství ti chtějí sdělit? Všiměj si všeho. Vše je důležité. I nejmenší muška se vidí ve středu všeho, co jí obklopuje, a cítí svou důležitost. Všechno, každý tvor, má svou důležitost. A setrváš- li v klidu a tichu, budou k tobě promlouvat skály a hory.

Pros zemi, oblohu, stromy, pros všechno a všechny za odpuštění, za to všechno, co v sobě pocituješ jako nedostatek plnosti světla a svobody. Pokorně pros Stvořitele, aby seslal svého Ducha, aby tě vyléčil, aby ti dal plnost, aby tě obnovil, aby tě učinil svobodným.

Děkuj za všechno, co v sobě vnímáš jako dobro a světlo. Uznej toto dobro a světlo a vykiř svou modlitbu díky za tato dobra prozářená Jeho světlem. Buď šťasten a děkuj Stvořiteli i za to, že v tobě žije a že v tobě zázračným způsobem působí.

Život je neprosto zázračný dar . Je to dar vzácný a křehký. Prožij tento den jako dar. Putuj v pokoře, v poctivosti, v lásce, věčný za vše a všechny. Již nikdy se tento den nevrátí. Již nikdy ti nebude čanc prožít tyto okamžiky znovu.

Snaž se tedy vnímat a být věčný za vše, co se odehrává v tobě a kolem tebe.

Věz, že jsi zde, že žiješ tímto způsobem a na této zemi jen malou chvíli. Prostě jen procházíš. Všichni hladovějící a trpící bratři a sestry po celém světě potřebují , aby tvá životní pout byla čistá, neobecká, milující, plná pochopení, poctivá a vždy ohleduplná k jejich životu. Věz, že vše, co vidíš a čeho se dotýkáš, co slyšíš a po čem chodíš, milovali tví předkové po celá tisíciletí. Věz, že jsou stále s tebou a že tě očekávají. Procházej tedy životem s vědomím důstojnosti a sebeucty. Procházej s úctou ke všemu stvoření.

Miluj sebe a miluj všechny ostatní. Miluj i ty, kteří se od tebe odvrátili. Procházej životem jako lovec života: tvá stezka vede z tohoto života do života dalšího. Buď lovcem pravdy, pravdy o sobě a pravdy o každé živoucí bytosti. Buď lovcem světla. Buď prozářen pokojem.

TÝDEN NEMOCNÝCH

P. Jirí Mazanec , OFM

Nejraději bych se posadil u každého z vás a zeptal se : jak se vám daří? Zimu jste přestáli dobře? Jste vzdor věku a nemoci dobré mysli? Máte přání, které by vám někdo z nás mohl splnit? Kdo z vás nesmí zůstat v zapomenutí. Jsme bratrské společenství, ve kterém má jeden druhému v bratrské lásce pomáhat. V tomto dopise bych vám chtěl povědět něco o rytzu jednotlivých dnů týdne.

N e d ě l e - den díků

neděle začíná týden. Je to dobře. Léčováním začneme nečeli a v děkování jí prolijeme... každá neděle je malým Božím hodem velikonočnín. Je příslibem rána, že už smrt nad námi nemá žádnou moc. Budeme žít. Na konci našeho života není kiserere ale Aleluja, velký svátek v Otcově domě, ve společenství všech svatých. Káře, nemoc, smrt potaz už nebudou. Tak záře velký důvod k děkování.

Modlitba dne: "Vzdávejme díky Pánu našemu Bohu."

F o n ě l í - den doprovázení

Dospělí jdou do práce, děti do školy. Ve svých zvláštěch byste mohli své blízké doprovázet. A všechno sledovat, i když s nimi neřijete pohromadě, ale jste v nějakém dozově nebo nemocnici. Teď nasedá svr. do auta, do vlaku nebo sedá na kolo. Teď stojí u stroje. Teď má svačinu stá. A teď se chystá zpátky domů. Doprovázejme naše drahé přáními dobře a modlitbou. Když se pak navečer vrátí domů, můžete se už hodinu předem na to těšit. Ve skutečnosti nebo v duchu se s nimi přátelsky pozdravíte a oni vám vyprávějí, co se událo, co nového hlásilo rádio...

Modlitba dne: "Pán vás žehnej a opstruj vás."

Ú t e r ý - den starostí

Starost náleží člověku. Možná, že jsou ve vaší rodině, v sousedství, v obci věřících děti, potřebující zvláštní péči, je plno starostí o církve, o celý svět. Denodenně slycháme o neštěstích, o lavínách, o leteckých katastrofách, o důlních neštěstích, o hladu ve světě, o bídě. Na všech těch starostech máme podíl. Focitujme je, nesme je spolu, modleme se spolu.

Modlitba dne: "Kriste, Synu Boha živého, sziluj se nad nimi."

S t ř e d e - den pomoci

Člověk je bytost, která potřebuje pomáhat. Každý je odkázán na pomoc. Je mnoho těch, kteří vám pomáhají. Je však i mnoho těch, kteří na vaši pomoc čekají. Není jen vnější pomoc, nýbrž i vnitřní. Jak často můžete pomoci dobrým slovem, dobrou radou, malým skutkem, přátelským pohledem, modlitbou. Mnozí čekají na vaši pomoc. Patronem tichých pomocníků je sv. Josef.

Modlitba dne: "Pane, pomoz mi pomáhat."

Č t v r t e k - den pokoje

Čtvrtek je pro nás dnem ustanovení Svaté večeře. Pán nás zve ke svému stolu. Stůl je znamením společenství. Kristus chce, abychom všichni byli jedno. On chce společenství, pokoj, jednotu. Upadáme stále znova do neshod a rozepří. Neklid a nespokojenost vpadávají znova a znova do našeho srdce, do našeho domu, do světa. Pokoj je největší dobro. Pán hledá šifitele pokoje, kteří nové navazují roztrhané svazky. Blahoslavení, kteří šíří pokoj. Do této služby přijímá Pán zvláště vás..

Modlitba dne: " Pane, daruj nám pokoj."

P á t e k - den radosti

Možná, že jste si mysleli, že nazvu tento den dnem kříže, poněvadž pátek je vzpomínkovým dnem na smrt Pána. Avšak kříž a radost se navzájem nevylučují. Církev zpívá o Velkém Pátku: "Skrze kříž přišla radost do celého světa." A Pavel píše z vězení: " řaduji se, když ve svých poutech pomyslím na vás a raduji se z utrpení pro vás a doplňuji na svém těle to, co zůstává z útrap Kristových pro jeho tělo, tj. pro církev." (Kol, 24). Když nesete svůj kříž s Pánem za nás a za spásu světa, stává se váš kříž zdrojem požehnání. Ono " pro co" a smysl utrpení nenechávají nemocného v tmu, nýbrž staví ho do světla. Víra dává nemocnému poznání, že není nic nadarmo. Kde je kříž, tam věřící pocítí i sílu Kristova zartvýchvetání.

Modlitba dne: "Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste."

S o b o t a - den důvěry

Sobota je zvláštním dnem. Je to den před nedělí. Vší možnou přípravou - čištěním, pečením, vařením, mytím, zpovídáním - je zaměřen na neděli. Každá sobota má už něco z očekávání Bílé soboty v sobě, totiž důvěru onoho očekávání na slávu vzkříšení. Ve více víme: Jsme na tom dobře. Vždyť očekáváme Pána, který přetvoří naše ubohé tělo a učiní je podobným svému tělu v jeho slávě. Tak očekáváme s důvěrou příchod našeho Vykupitele, Ježíše Krista.

Modlitba dne: " V tebe, Pane, doufám a nebudu zahanben."

Vydavatel a nakladatel: SFR

Adresa redakce: Tuniská 634, 160 00 Praha 6, tel.: 363563

Šéfredaktor: Ing Jiří Tůma

Členská redakce: F. Fr. In. Kubítek, OFM, Fr. Št. Kolář, OFM Conv.

Ivan Šimáček, Věra Makoňová

Registrováno MK ČR pod č. MK Čh 9 303, MJČ 47412

Vychází s církevním schválením ministrů - provinciálů OFM, OFM Cap.
a OFM Conv.

Cena 1 výtisku 5,- Kčs. Distribuce vlastní.

Objednávky a veškerou korespondenci zasílejte na adresu redakce.